

הדגשים והגשות על פי פרשת השבוע

פרשת תצווה | עלון מס' 67

להעלות - בך - נר תמיד'

כ: וְאֵתָהּ תַצְוֶה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זֵית זָךְ כִּתִּית לְמָאוֹר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד:

כתית. הזיתים היה כותש במכתשת ואינו טוחנן בריחים, כדי שלא יהא בו שמרים, ואחר שהוציא טיפה ראשונה, מכניסן לריחים וטוחנן, והשמן השני פסול למנורה וכשר למנחות, שנאמר כתית למאור, ולא כתית למנחות: (רש"י)

אם נדמיין לעצמנו את האדם האחראי על התפקיד המכובד של סחיטת השמן.. הטיפה הראשונה של כל זית זית... מהבוקר הוא יושב.. שעות על גבי שעות על ערימת הזיתים הזו... טיפה אחרי טיפה.. וזה לא אז... כמה הוא הצליח למלאות.. בקושי.. כל זית רק טיפה אחת... זה לא אז... והרי להדלקת הנר יש להשתמש אך ורק בטיפת השמן הראשונה...

כשנחשוב כמה עבודה צריך בשביל להוציא טיפה אחר טיפה אחר טיפה רק בכדי למלאת כד אחד.. הרי זו עבודה אין סופית.. מי בכלל מסוגל לעשות את זה.. עבודת נמלים... איטית... זית זית.. אי אפשר שתיים ביחד.. בלי שמרים.. זך... איך עושים דבר כזה...

ודבר נוסף מה באמת משנה לנו אם יהיו שתי טיפות או שלוש... וכי בורא עולם לאורה הוא צריך???

ואולי ניתן ליישב.. מי שידוע מה היעד הסופי... להעלות נר תמיד... מי שיש לו מטרה... זה כבר נותן את הכח.. זה נותן את הסבלנות... אני כעת מוציא טיפה אחת למנורה, להעלות נר במנורה... זו השליחות.. וזו המטרה.. זה נותן את הכח.. וכן.. טיפה לטיפה תצטרף... ועוד אחת ועוד... עד שיתמלא הכד בשמן זך ומזוכך... להעלות נר תמיד... אתה לא סתם סוחט פה שמן... אתה עושה את השמן הכי יקר הכי נקי הכי מזוכך לבית המקדש... עצם המחשבה על היעד נותן כח לעשייה...

גם אדם בימי חלדו העובר ניסיונות שמזקקים אותו... ומוציאים ממנו את לשד העצמות... סוחטים ממנו כל טיפת כח... נכון אין כח... אבל אם תתבונן בשליחות וביעוד שבורא עולם מייעד לך... במטרה שלשמה נבראת.. בתהליך שבורא עולם מעביר אותך... וזה לא חייב להיות ניסיונות נוראים... גם ניסיונות הנראים פשוטים המדככים את האדם... גם אלו מטרתם היא לזקק ולכך את האדם לעבור ממדרגה אחת ולעלות למדרגה גבוהה יותר בחיבור אלוקי... בהכנעה... בהטבת המידות... בהוספת תפילה.. כל קושי שמקדם אותך לעבר היעד הרי אם נחשוב על הקושי בהחלט לא ניתן להתקדם... אתה בהחלט תקוע... אבל אם אדם יחשוב על היעד והמטרה... על התוצאה... הרי זה יתן לו את הכח להמשיך ובכל הכח... כי בסיום התהליך.. הוא יהיה במקום גבוה יותר..

וכמו במעשה המנורה... אם היה אפשר שלוש טיפות וארבע... הרי היה פה פחות זיכוך, השמן כבר היה מאבד מצלילותו... ולהאיר ולהקרין את האור הכי צלול... הכי ברור... אפשרי רק מטיפה ראשונה... ולזכור שמזית שהוא פרי מאד מר, מפיקים ממנו את השמן שנותן את האור הכי

צלול... מכל תקופה בחיים מאותו רגע של מרירות ניתן להפיק את האור הפנימי, הכי צלול, והכי נקי...

נזכור תמיד מה היעד ומה המטרה, זה יקל את התהליך ואת הדרך...

דבר נוסף שנלמד מזה - בורא עולם לא באמת צריך את האור ואת השמן הזך... הוא אינו חסר דבר... וכי משנה לו שמן זית או קנולה... טיפה אחת או חמש... וכי לאורה הוא צריך???. המטרה היא בשבילנו, שאנחנו נדע מה זה זיכוך... שנדע מה שווה המאמץ וההשקעה והיגיעה... שבכדי להגיע לשמן זית זך יש עבודה... יש עמל... ויש יגיעה... אבל בסוף יש תוצאה... להעלות נר תמיד...

מאיר השף הגדול, עובד להכין סעודה לאירוע רב משתתפים, טורח ומתאמץ להכין את האוכל.. מקלף ירקות, חותך, מכניס לסירים, מבשל.. מטגן.. אופה.. לאחר מכן העריכה על הצלחת... העיצוב... עריכת השולחן... ההגשה... כמה טורח וכמה שעות עובד השף שלנו, בכדי שיצא ממנו המוצר הכי דליקטס... ובהגיע המועד נכנסים עשרות אנשים מתיישבים סביב השולחנות, ומתחילים לסעוד את ליבם... מתענגים הם על הצבעים העזים.. על העיצוב המדהים... ובעיקר על הטעם הטעים... לאחר שעתיים השולחנות נראים כמו אחרי פוגרום... כתמי יין על השולחנות... שאריות של עצמות... פירורים מפוזרים על כל השולחן... הצלחות היפות מטונפות בשאריות של מזון... אם נבוא ונשאל את השף האם אתה מרוצה או מאוכזב?? תראה מה נשאר מכל הטרחה שלך.. שעות אתה משקיע ומתאמץ ותוך שעתיים אין זכר ליצירה המופלאה שלך...

ברור לכולנו כי הוא מרוצה.. מדוע???

כי זה היעד של מה שהוא שהכין.. זה התוצאה המצופה... חוץ מהמשכורת שהוא מקבל... העבודה שלו היא לתת לאנשים ליהנות מהטרחה שלו... נכון... אוכל מכינים שעות ומחסלים תוך דקות... השף הזה הביא את המקסימום שלו לידי ביטוי... הוא הצליח להפתיע את המשתתפים שנהנו מכל העסק הזה..

זאת נקודה נוספת שניתן ללמוד - שעות של יגיעה ועמל... סחיטת זית ועוד אחד.. טיפה ועוד טיפה.. ומה יצא בסוף, שתוך לילה אחד כל השמן הלך... נעלם... מה שווה כל הטרחה שלי... מה שווה?? אז תדע, שחוץ מלהעלות נר תמיד... חוץ מזה שמהזיכוך שלך המנורה האירה במקום הכי קדוש.. במשכן השם... כשאדם טורח ומזכך את עצמו.. עובד על עצמו... התוצאה היא לא רק מה שבסוף יש שמן זית... אלא גם

התהליך עצמו הוא חלק מהתוצאה... בסחיטת הטיפה ועוד טיפה, הבאת את מקסימום יכולותיך לידי ביטוי... שברת את עצמך... זיככת את העצמיות שלך... נכון שבסוף יצא שמן מזוכך, אבל זה רק בזכות התהליך הארוך שעברת עם עצמך.. להעלות - בך - נר תמיד..

שבת שלום ומבורך

כישרון חבוי...

ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתינו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי:

בפרשה זו התורה אינה מספרת לנו מי הם אותם חכמי הלב, רק בפרשת כי תשא מוזכר – ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור ומוזכר שם שיש עוד חכמי לב – ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן אחיסמך... ובלב כל חכם לב נתתי חכמה...

מי הם אותם חכמי לב?? כיצד היה ניתן להגיע אליהם??? וכי הייתה הכרזה במחנה מי הם אותם חכמי לב שיבואו לסייע במשכן???

החתם סופר כותב על כך וז"ל – בלבבות האנשים חכמה נטועה אם יבוא מי שיעוררם על זה, יוציא המטמון ההוא ויגלה לעין כל, ואם לאו יהיה נעלם כגרגיר הזרוע, שאם יעדר ויחרוש יצמח, ואם לאו ירקב, וה"נ אמר הי"ת למשה רבינו – להיות כי הוא יתברך מלט אותם חכמת לב, וצריכים למי שיעורר אותם, ויודיעם זה כדי להוציא חכמתם התקוע בכח אל הפועל, לזה אמר ואתה תדבר אל כל חכמי לב, ומה תדבר אליהם? אשר מלאתינו רוח חכמה זה בעצמו הוא הדיבור, אשר תדבר ותודיעם, שהם מלאים רוח חכמה ועי"ז בזאת ההודעה ועשו את בגדי אהרן כי יעוררו להוציאם אל הפועל..

מדבריו למדנו יסוד עצום – יש אנשים עם כישרון חבוי... כישרון טמון שבואר עולם הטמיע בהם... לא תמיד הם מודעים לכך.. ויש מהם שיתהלכו במשך שנים בלא לדעת כי בקרבם שוכן כישרון גדול.. וצריך מישהו חיצוני שיודיע להם.. שיאמת להם את זה...

האמת שנדיר למצא אדם שנולד בלי כישרון למשהו מסוים, כל אדם בהגדרות שלו יש לו כישרונות וחכמה לדברים מסויימים... השאלה היא האם הוא מודע לכך או לא.. זה יכול להיות מחוסר ביטחון עצמי.. וזה יכול להיות באמת מחוסר מודעות כי מעולם הוא לא התנסה בעשייה הזו.. בחשיבה הזו... ותפקידנו כהורים או מחנכים למצוא את הכישרון החבוי ולעודד ולהרים את האדם.. לתמוך בו... וניתן לראות ילד או נער שיש לו כישרון מיוחד... וגישה לדברים בצורה מיוחדת... ולעודד... לדחוף... לחזק לו את הביטחון העצמי...

ובמבט רחב ניתן לראות כל כך הרבה אנשים שהשכילו לרתום את כשרונם הנדיר והייחודי, לעטר את עבודת השם בציצים ופרחים נאים.. כמו ציורים שמבארים סוגיות קשות.. יצירות בעץ שיכולים לבאר את מלאכות שבת... מלאכת המשכן... שירים וניגונים שיכולים לגרום לחיזוק בתפילה, לקחת את הכישרון ולהשתמש בזה לעבודת ד'... כל דבר שיכול לסייע לאדם בעבודת השם זהו גם חלק בעבודת השם... (כמובן בתנאי שזה מותר ע"פ הלכה.)

כל מלאכת המשכן נעשה על ידי אנשים יוצאי מצרים.. שבלי הכישרון הייחודי שבואר עולם העניק להם, לא היה משכן... ויכול

להיות שאם לא היה משכן, אולי אפי' עד סוף ימיהם לא היו מודעים לאותו כישרון וחכמה אלוקית, שהייתה טמונה בהם...

רק לחשוב שאחרי מאה ועשרים אדם מגיע למעלה, ומתברר לו שהיה לו כישרון ייחודי... והוא אפי' לא זכה להשתמש בו כי אף אחד מעולם לא האיר את עיניו, כמה הוא מסוגל ויכול... זה יכול להיות גם בכושר הסברה מיוחד... כושר דיבור נדיר... כושר המחשה... וכדו'

אל צייר ענק בעל שם עולמי הגיע בחור צעיר מוכשר, וברצונו ללמוד את רזי אומנות הציור... הסכים הצייר, ובמשך תקופה ארוכה למדו והחכימו יחדיו... לאחר זמן מה ביקש הצייר מתלמידו – צייר לי בבקשה תמונת נוף יפה, אבל שיהיה בה שילוב של כל האלמנטים שלמדנו...

הלך התלמיד ובמשך שבוע ימים עמל על ציור נוף מדהים, עם צלע הר גבוה... וים תכלת פרוש למרגלותיו... דקדק בפרטים.. ואכן יצא ציור לתפארת... לאחר שסיים, הלך אל רבו הצייר שאכן יצא מגדרו בהתפעלות מיופיו של הציור... ולסיום ביקש ממנו בקשה קטנה... קח בבקשה את הציור, תניח אותו בכיכר העיר המרכזית... ותכתוב בבקשה פתק שמי שיש לו הערות על הציור, שיסמן איקס בלורד שחור, על המקום של התיקון... הסכים התלמיד... הלך וביצע את המשימה...

בערב הוא שב לציור וחשכו עיניו... על הציור היו מאות איקסים שאנשים סימנו... הוא נשבר לחלוטין... ורץ בבכי לצייר הגדול.. מורי ורבי, תראה עד כמה אני לא שווה... האנשים בכלל לא אהבו את הציור... תראה כמה תיקונים הם סימנו לי...

לאחר שנרגע מעט, ביקש הצייר הגדול – אנא ממך צייר לי בבקשה שוב את אותו הציור אחד לאחד.. תתאמץ, זה יהיה שווה לך.. לאחר מסכת שכנועים ארוכה – הסכים...

לאחר שבוע, הגיע עם הציור החדש למורו ורבו, והוא ביקש ממנו שוב, קח את הציור לכיכר העיר, ותניח שם את הציור, ותכתוב בקשה בפתק, שמי שיש לו תיקונים בציור, בבקשה לתקן את הציור... בערב שהוא חזר לא היה אפי' תיקון אחד... חזר הוא אל הצייר הגדול – שאמר לו – תדע לך להעיר הערות כולם יודעים... לתקן, רק צייר אמיתי יודע...

אחת הבעיות הגדולות היא הנהגה של אנשים שאוהבים לכבות כישרונות... – אה.. זה לא כזה מיוחד.. זה סתם קשקוש... תחפש לך עיסוק אחר... תבל על הזמן שלך... זה יכול להיות נובע מחוסר פירגון... מקנאה וצרות עין... או סתם התחושה של האדם, וכי מה הוא יותר מוצלח ממני... עדיף להוריד אותו מזה...

ברור לחלוטין שמי שאין לו כישרון ומנסה להתהדר בנוצות לא לו.. ודאי שצריך להסביר לו יפה שכדאי לחפש לו תכנית חילופית... אבל אדם שכן יש לו את התשתית הכישרונית, כן כדאי לכולנו לעודד ולדחוף כי בתכלס כל העולם מרוויח מאנשים מוכשרים...

צריך לזכור שהעקשן יצליח... לא לוותר... ולא להתייאש... זה צריך להיות לימוד לפעם הבאה.. לתקן ולהשתפשף... זו הצורה להצלחה...